

[Bernhard Baunsgaard.]

budgettet til at gennemføre udbygningen af arealet.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (5. september 1972):

Ved skrivelse af 18. november 1964, aktstykke nr. 80, fik ministeriet for kulturelle anliggender finansudvalgets tilslutning til at erhverve et 2,8 ha stort strandareal ved Egå lidt nord for Århus, ejendommen matr.nr. 4 ab, Egå by og sogn.

Der skabtes ved erhvervelsen mulighed for etableringen af et stort samlet opholdsareal med gode bademuligheder i nærheden af Århus grænsende umiddelbart op til en kommende strandvej, den nuværende Egå Strandvej. Såvel nord for som syd for ejendommen var badestrandarealer.

På ejendommen lå på tidspunktet for ministeriets overtagelse 33 sommerhuse, hvoraf et senere er nedbrændt. Husene er opført i tidsrummet fra 1942 til 1952 på grunde, der udlejedes af den tidligere ejer. 12 af de 32 huse er opført inden for strandbeskyttelseslinjen. De øvrige huse mellem denne linje og en linje 100 m fra stranden er opført uden den tilladelse fra fredningsnævnet, som er krævet efter den på ejendommen lyste deklaration.

Ved ministeriets erhvervelse af dette område, som skulle udlægges til almennyttige formål, aftalte man med beboerforeningen en forlængelse af lejemålene for en 4-årig periode indtil 1. oktober 1971. I aftalen indgik, at lejerne forpligtede sig til at fjerne de på ejendommen opførte huse inden dette tidspunkt.

I 1967 ansøgte sommerhusejerne om at få fristen forlænget ud over den 1. oktober 1971.

Efter brevveksling med det daværende Hjortshøj-Egå sogneråd og det daværende fredningsplanudvalg for Århusegnen meddelte ministeriet, at man ikke fandt, at man kunne forlænge lejekontrakterne.

Den 1. oktober 1970 indsendte sommerhusejerne på ny ansøgning om forlængelse af lejemålene, indtil arealet ønskedes benyttet. Ansøgningen indsendtes til Århus byråd, der videresendte den til ministeriet med anbefaling af, at lejemålene forlængedes til 1. oktober 1972. Ministeriet accepterede husenes forbliven til dette tidspunkt. Med-

virkende hertil var uvisheden om arealets fremtidige anvendelse i relation til en projekteret lystbådehavn.

Den 9. august 1971 ansøgte sommerhusejerne Århus byråd om at få fristen forlænget ud over den 1. oktober 1972.

Hverken Århus byråd eller fredningsplanudvalget kunne imidlertid anbefale forlængelsen. Der hævde nu igennem længere tid været ført forhandlinger om arealets rekreative udnyttelse, herunder om etablering af den nævnte lystbådehavn, og man påregtede, at de forberedende arbejder til lystbådehavnens etablering kunne påbegyndes i nær fremtid. Forhandlingerne mellem kommunen og fredningsplanudvalget om en overenskomst for arealets anvendelse er imidlertid endnu ikke ført til ende.

Efter naturfredningsloven af 1969 er muligheden for at give dispensation fra reglen om strandbeskyttelseslinjen overført til fredningsnævnene, således at disses afgørelse atter kan indbringes for overfredningsnævnet, hvor denne mulighed tidligere var i ministeriet.

Det er således ikke muligt for mig at træffe nogen afgørelse i denne sag, men da kulturministeriet er ejer af grunden, vil jeg gerne understrege, at jeg over for såvel fredningsnævnet som overfredningsnævnet vil henstille, at lejemålene kan fortsætte, indtil Århus kommune har truffet afgørelse om iværksættelsen af de påtænkte arbejder, idet hensynet til adgangen til rekreative områder for Århus kommunes borgere som helhed i så fald må gå forud for hensynet til de nuværende lejere.

Af *Simonsen* til socialministeren (28. august 1972):

„Hvor meget agter ministeren at reducere medarbejderstaben inden for socialministeriets arbejdsområde, når sygekasserne nedlægges pr. 1. april næste år i forbindelse med kommunernes overtagelse af den offentlige sygesikring?“

Begrundelse.

Da loven om offentlig sygesikring blev vedtaget i folketinget i 1971, var forslaget ledsaget af følgende bemærkninger:

„For så vidt angår administrationsudgifterne for staten bemærkes, at omlægningen af sygesikringens struktur vil be-